

Η παλαιότερη Πομακική εφημερίδα, από το 1997

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

10 Νοεμβρίου 2009

Έτος 13 / Αρ. Φ. 35

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ! Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΔΕΝ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Καταρρίπτουμε τον τουρκικό μύθο

Ο Κεμάλ λοχαγός, 1905

Η Ζαγάλιστα αποκαλύπτει σήμερα μετά από προσεκτική επιτόπια έρευνα πολλών μηνών, ότι ο ισχυρισμός της γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ (Ατατούρκ) στη Θεσσαλονίκη είναι ένα μεγάλο και ωραίο ΠΑΡΑΜΥΘΙ, για να κοροϊδεύουν οι Τούρκοι τους εαυτούς τους, αλλά και πολλούς μουσουλμάνους από τη Θράκη. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια προσπαθώντας να τονώσουν το εθνικό φρόνημα, έχει δοθεί «γραμμή», ώστε οποιοδήποτε τουριστικό γκρουπ «Τούρκων» της Ελληνικής Θράκης αποτελούμενο από πολιτιστικούς συλλόγους και κυρίως δημοτικά σχολεία, επισκέπτεται τη Θεσσαλονίκη, να πηγαίνει συμβολικά πρώτα στο ...σπίτι του Κεμάλ και μετά οπουδήποτε αλλού. Για τον τουρκικό εθνικισμό το ιστορικότερο αξιοθέατο της Θεσσαλονίκης είναι το ...σπίτι του Μουσταφά Κεμάλ!

Σε πολλά φύλλα των τουρκόφωνων εφημερίδων καταχωρούνται όλο και πιο συχνά φωτογραφίες από συλλόγους και μειονοτικά σχολεία της Θράκης τα οποία επισκέπτονται το ...σπίτι του μεγάλου ηγέτη! Έχει γίνει πλέον της μόδας για κάθε «Τούρκο» της Θράκης! Μόνο που το προσκύνημα είναι σε **μαϊμού μέρος**...

Ο Κεμάλ, **δεν γεννήθηκε** στην κοσμοπολίτικη Θεσσαλονίκη της εποχής εκείνης (δεν ήταν «πρωτευουσιάνος» όπως θέλει να τον παρουσιάζει ο Τουρκικός εθνικισμός), αλλά σε ένα **μικρό χωριουδάκι** έξω από τον Λαγκαδά, την Χρυσανγή, όπου μέχρι τα οκτώ περίπου χρόνια του φύλαγε αγελάδες και πρόβατα στους γύρω λόφους! Εκεί πήγε στο δημοτικό σχολείο. Φυσικά σε καμιά τουρκική βιογραφία ή εγκυκλοπαίδεια δεν θα διαβάσετε αυτή την αλήθεια.

(συνεχ. σ. 3,4)

Εκδήλωση του Πανελλήνιου Συλλόγου Πομάκων και της εφημερίδας ΖΑΓΑΛΙΣΑ ΤΖΕΛΑΛΕΤΤΙΝ ΕΛ ΡΟΥΜΙ, Ο ΠΕΡΣΗΣ

Στην κατάμεστη αίθουσα εκδηλώσεων του κτιρίου της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ στην Κομοτηνή, πραγματοποιήθηκε το βράδυ της 6ης Νοεμβρίου 2009, εκδήλωση για το έργο και τη ζωή του μεγάλου Πέρση ποιητή και φιλοσόφου **Τζεζαλεττίν ελ Ρουμί Μεβλανά**. Μίλησαν η Μορφωτική Σύμβουλος της πρεσβείας της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν στην Αθήνα και καθηγήτρια του πανεπιστημίου της Τεχεράνης κα **Κερμανί Τουμπά** και η δρ. **Λιάνα Μυστακίδου**, η οποία έχει μεταφράσει το ογκώδες έργο του Ρουμί με τίτλο **Μεσενβί**. Και οι δύο ομιλήτριες με αξιοθαύμαστο λόγο αναφέρθηκαν στον μεγάλο Πέρση ποιητή και αναφέρθηκαν σε πολλά σημεία της διδασκαλίας του, όπου η αγάπη για το θείο και τον άνθρωπο έχουν κυρίαρχο ρόλο. Αποσπάσματα από τις ομιλίες θα δημοσιεύσουμε σε επόμενα φύλλα μας.

Από δεξιά: Μουσαβί Ρασίτ, Κερμανί Τουμπά, Λιάνα Μυστακίδου, Κεμάλ Φαρζλί και Ιμάμ Αχμέτ

Ο Μεβλανά και τα κηρύγματα της αγάπης είναι σήμερα επίκαιρα και αναγκαία όσο ποτέ.

Δείγμα απόλυτης ανεξιθρησκείας αλλά και μοντέλο αλληλοσεβασμού των θρησκειών αποτελεί η υπέροχη και μοναδική σκηνή που περιέγραψε η κα Μυστακίδου (δεκαετία του 1950 στην Κωνσταντινούπολη). Στον Γαλατά της Πόλης λειτουργεί μέχρι σήμερα **ο μεγαλύτερος τεκκές των Μεβλεβήδων**. Ο σείχης (επικεφαλής) του τεκκέ είχε άριστες σχέσεις με τον ορθόδοξο ηγούμενο της **Μονής της Ζωοδόχου Πηγής του Βαλουκλή**. Μάλιστα οι ορθόδοξοι μοναχοί χάριζαν κάθε χρόνο το λάδι που είχε ανάγκη ο τεκκές για τις τελετές του. Μία ημέρα λοιπόν ο σείχης μαζί με δύο δόκιμους δερβίσηδες, ο ένας εκ των οποίων ήταν ο **Αμπντούλμπακί Γκιολ Πιναρλί** (αυτός δίδωσε σε βιβλίο του το περιστατικό), επισκέφθηκαν τη Μονή του Βαλουκλή για να ευχαριστήσουν τους ορθόδοξους μοναχούς. Έτυχε να είναι Μεγάλη Πέμπτη και παρακολούθησαν το σκηνικό του Εσταυρωμένου Χριστού καθώς και τις πένθιμες ψαλμωδίες των ορθοδόξων. Ο σείχης και οι δυο δερβίσηδες εκστασιάστηκαν τόσο πολύ από το κλίμα που επικρατούσε στη Μονή, ώστε αυθόρμητα **άρχισαν να στροβιλίζονται μέσα στην εκκλησία υπό τις ψαλμωδίες των ορθοδόξων χριστιανών** και υπό το βλέμμα του εσταυρωμένου Χριστού.

Αποψη του ακροατηρίου

(συνεχ. σ. 2)

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ: Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΤΑΓΙΠ ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΟΥΣ ΠΟΜΑΚΟΥΣ

Μια απίστευτη εξέλιξη ήρθε να ενισχύσει τον αγώνα των Πομάκων για την αναγνώριση της ιδιαιτερότητάς τους. Δυστυχώς, όχι από την Ελλάδα, αλλά από την Τουρκία. Ο πρωθυπουργός της χώρας που επεξεργάζεται και προωθεί την πολιτισμική γενοκτονία μας, σε δηλώσεις του στην κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματός του αλλά και στα τουρκικά ΜΜΕ, μεταξύ των μειονοτήτων της Τουρκίας, αναγνώρισε για πρώτη φορά τους **Πομάκους**, ως **μη Τουρκική ομάδα**, η οποία μάλιστα βρίσκεται σε κατώτερο επίπεδο από την Τουρκική εθνική ομάδα. Συγκεκριμένα, δήλωσε «**επιθυμούμε να άρουμε όλες τις δυσκολίες, ώστε να μην υπάρχει μέσα στην Τουρκία των 72 εκ. κατοίκων η ανώτερη εθνική ταυτότητα του Τούρκου και οι κατώτερες των Λαζών, των Κούρδων, των Κιρκασιών των Πομάκων και των άλλων ομάδων**».

Ο Ερντογάν αναγνωρίζει τους Πομάκους. Εφημ. Χουριέτ, 21 Οκτωβρίου 2009, α.φ. 22178

Πραγματικά, στην Τουρκία συμβαίνουν συγκλονιστικές αλλαγές και κανείς δεν περίμενε να ακουσθεί από στόμα Τούρκου πρωθυπουργού αυτή η φράση. Τη στιγμή που στην Ελληνική Θράκη κυβερνήσεις, βουλευτές, νομάρχες, δήμαρχοι και άλλοι παράγοντες κρύβονται και στρουθοκαμηλίζουν απέναντι στο Πομακικό,

μόνο και μόνο για να έχουν τα εύσημα και τις νήφους των εθνικιστών, στην ίδια την Τουρκία οι εξελίξεις τους ξεπερνούν.

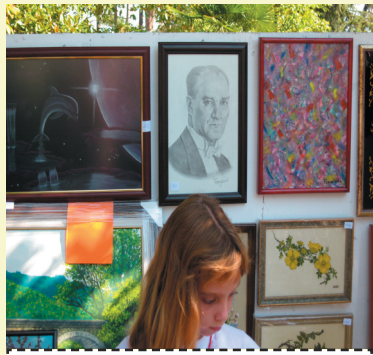
Τι μπορούν να πουν τώρα όσοι τουρκόφωνες στη Θράκη (μουσουλμάνοι βουλευτές, τουρκόφωνες εφημερίδες, μαϊμου-μουφτήδες και άλλοι) αρνούνται την ύπαρξη μας ή προπαγανδίζουν ανοησίες του τύπου ότι οι Πομάκοι είναι Τούρκοι; **Η φράση του Ταγίπ Ερντογάν είναι για εμάς η καλύτερη πιστοποίηση της διαφοράς μας από τους Τούρκους. Η ίδια η Τουρκία αναγνωρίζει ότι δεν είμαστε Τούρκοι.**

Πλησιάζει η ώρα και στην Ελλάδα, όπου πολλοί θα ντρέπονται για όσα κάνουν και για όσα δεν κάνουν (κυβέρνηση, βουλευτές, πανεπιστήμια κ.ά.). Η ιστορία δεν γυρνάει πίσω. Οι Πομάκοι θα επιβιώσουν είτε το θέλουν είτε όχι. Περιμένουμε και από τον Έλληνα πρωθυπουργό μια ανάλογη δήλωση αναγνώρισης της ύπαρξής μας!

Σεντάτ Μπίμπαση

Κεμαλιστική φιλανθρωπία ... Με κλεμμένη Πομακική λαϊκή τέχνη!

Άντε και σε ανώτερα! Το τουρκικό Προξενείο Κομοτηνής (το **ΥΠΕΞ της Άγκυρας** δηλαδή) **συν-διοργανωτής** εκδηλώσεων με τη **νομαρχία Ροδόπης**, την **υπερνομαρχία** και το **δήμο Κομοτηνής**...Τι υπέροχη και τι συμβολική **συν-εργασία** και **συν-διοίκηση** στην Ελληνική Θράκη! Εννοούμε φυσικά, για να μην παρανοήσετε, το ... **φιλανθρωπικό παζάρι** που συν-διοργάνωσαν και συν-διοίκησαν από κοινού με τον **Σύλλογο Επιστημόνων Μειονότητας** στο κεντρικό άλσος της Κομοτηνής στην Αγία Παρασκευή, το διήμερο 10 και 11 Οκτωβρίου 2009.

Και ο ...φιλάνθρωπος Κεμάλ στο άλσος της Κομοτηνής

Και γιατί εμάς τους Πομάκους να μας νοιάζει τι κάνει η νομαρχία Ροδόπης και αν συναλλάσσεται και πώς με τον Κεμαλισμό; Μας ενδιαφέρει, διότι χωρίς ντροπή και με πραγματική **γενοκτονική ανθράδα** σε δύο από τα σημεία πώλησης παρουσιαζόταν **Πομάκικα ταγάρια** και **υφαντά της ορεινής Ροδόπης ως τουρκικά καλλιτεχνήματα**. Αυτό είναι αίσχος και ντροπή σε όσους με τον τρόπο τους ενισχύουν την **Πομακική πολιτισμική γενοκτονία**. Ντροπή σε όσους δεν αντιδρούν, στις γενοκτονικές πρακτικές τις οποίες προβάλλουν ως παραδείγματα ... συνύπαρξης και τις επαινούν δημόσια. Ντροπή να εμφανίζουν σε ένα ...φιλανθρωπικό παζάρι μέσα στο κέντρο της Κομοτηνής και να πουλούν φωτογραφίες του γενοκτόνου **Μουσταφά Κεμάλ (Ατατούρκ)**. Ντροπή να πουλούν ακόμα και κούκλες από το παζάρι της Αδριανούπολης με **τουρκικές εθνικές ενδυμασίες**. Τι άλλο πρέπει να πουλήσουν μέσα στο πάρκο της Κομοτηνής με τις ευλογίες της Ελληνικής υπερ-νομαρχίας, νομαρχίας και δήμου Κομοτηνής; Απέμεινε ίχνος ευαισθησίας σε αυτό τον τόπο;

Δήθεν παραδοσιακές στολές της Θράκης...

Κούκλες με τουρκικές εθνικές ενδυμασίες

Δεν σχολιάζουμε φυσικά τις δήθεν **παραδοσιακές γυναικείες στολές των τουρκογενών κοριτσιών**, οι οποίες καμία σχέση δεν έχουν με τις φορεσιές των τουρκογενών της Ελληνικής Θράκης, αλλά είναι μαϊμού/και αγορασμένες συνήθως από τα παζάρια της Αδριανούπολης και της Κωνσταντινούπολης... Οι πανηγυρισμοί και η έντονη προβολή ενός κατ' όνομα φιλανθρωπικού παζάρ από τον τουρκόφωνο εθνικιστικό Τύπο, αποκαλύπτει την **πραγματική σημασία και τις βαθύτερες στοχεύσεις του εγχειρήματος**.

Αφού ο Κεμαλισμός κατέστρεψε τα **πανηγύρια των Πομάκων** στην ορεινή Ροδόπη, άνοιξε η όρεξή του να στήσει θεσμούς και να κατέβει στο κέντρο των θρακικών πόλεων. Τώρα πλέον θα το θεωρεί ως κεκτημένο. Άντε,

Όσοι παρακολούθησαν το θέαμα έζησαν μία μυσταγωγία που όμοιά της λίγοι άνθρωποι στη ζωή τους μπορούν να ζήσουν. Αυτό είναι το πνεύμα του Μεβλανά. Οι ορθόδοξοι μοναχοί ψέλνουν και οι δερβίσηδες στροβιλίζονται. Η αγάπη και ο θεός είναι παντού. Και στο τζαμί και στην εκκλησία.

Ο πρόεδρος της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ κ. Πρ. Εμφιετζόγλου απονέμει τιμητική πλακέτα στην Μορφωτική Ακόλουθο της πρεσβείας του Ιράν κα Κερμανί Τουμπά

Συγκρίνετε αυτό το πνεύμα με το θρησκευτικό μίσος που διασπείρουν σήμερα στις ψυχές των μουσουλμάνων της Ελληνικής Θράκης ψευτομουφτήδες, και φανατισμένοι ιμάμηδες μέσα στα τζαμιά και στα Κουράν-κουρσού (θρησκευτικά παρασχολεία) στο όνομα του Ισλάμ. Αυτούς όλους ο Μεβλανά θα τους είχε πετάξει με τις κλωτσιές έξω από κάθε ιερό χώρο.

Η καθηγήτρια κα Κερμανί με μελωδική και ευγενική φωνή, μιλώντας στη μητρική γλώσσα του Μεβλανά (τα Περσικά) μάγεψε το κοινό δίνοντας έμφαση στις ομοιότητες με τις οποίες προσεγγίζει ο Πλάτων και ο Μεβλανά τον έρωτα στην ευρεία του έννοια. Για τον Μεβλανά η μοναδική αντίσταση απέναντι στον διχασμό και τον διαμελισμό είναι ο έρωτας. Και ο Πλάτων και ο Μεβλανά πιστεύουν ότι ο έρωτας δεν κάνει συμβιβασμούς, είναι δώρο του θεού και πηγή όλων των αγαθών.

Παράλληλα με τις ομιλίες παρουσιάστηκαν πολλές διαφάνειες με απεικονίσεις του Ρουμί, ενώ αποδείχθηκε για άλλη μια φορά η περσική καταγωγή του μεγάλου ποιητή, ο οποίος ακόμα και σήμερα -όπως και οι Πομάκοι- πέφτει θύμα της Τουρκικής πολιτισμικής αρπακτικότητας και διαστρέβλωσης της αλήθειας.

Η εκδήλωση είχε ξεχωριστή πολιτική και πολιτισμική βαρύτητα καθώς η σημασία της ξεπερνά τα όρια της Θράκης ακόμα και της Ελλάδας, λόγω της έντασης των Ιρανοτουρκικών σχέσεων και της σταθερής κλοπής της ταυτότητας του Μεβλανά εκ μέρους της Τουρκίας καθώς τον παρουσιάζει παντού ως...Τούρκο. Η εκδήλωση ήλξε την προσοχή και ξένων χωρών... προσπαθήσαν να αποκωδικοποιήσουν μέσα από τις δικές τους οπτικές τη σημασία και τις στοχεύσεις της.

Η Ζαγάλιστα εδώ και ένα χρόνο έχει παρουσιάσει μέσα από τις σελίδες της εκπληκτικές αναφορές του ίδιου του Ρουμί, οι οποίες αποκαλύπτουν τη βαθειά του αγάπη για τους Έλληνες και την αντίστοιχη αποστροφή του για τους Τούρκους. Οι αποκαλύψεις της Ζαγάλιστα και σε αυτό τον τομέα θα συνεχισθούν.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Πανελληνίου Συλλόγου Πομάκων δήλωσαν ότι οι εκδηλώσεις του συλλόγου θα συνεχισθούν με ανάλογες πρωτοβουλίες ξεχωριστής σημασίας ώστε να εμπλουτίζεται το πολιτισμικό σκηνικό της Θράκης. Ταυτόχρονα εξέφρασαν την απόλυτη ικανοποίησή τους για την στήριξη που αισθάνονται ότι απολαμβάνουν από ένα σημαντικό και σταθερά αυξανόμενο τμήμα της Θρακικής κοινωνίας, αλλά και των Μ.Μ.Ε. πανελλαδικά.

Ο αντιδήμαρχος Κομοτηνής κ. Κων. Μιχαήλ απονέμει τιμητική πλακέτα στην κα Λιάνα Μυστακίδου

ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΠΟΜΑΚΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΙΚΙΔΙΟ «...ΠΑΛΙΟΠΟΜΑΚΕ!»

Νέα ρατσιστική επίθεση σε βάρος οικογένειας Πομάκων που μένουν στον οικισμό Κικίδιο του ν. Ροδόπης. Σύμφωνα με την εφημερίδα *Χρόνος* (13/10/09, α.φ.12278) τα δίδυμα παιδιά οικογένειας μουσουλμάνων αποκάλυψαν ένα μικρό αγόρι Πομακικής καταγωγής «**παλιοπομάκο!**» και άρχισαν να του πετάνε πέτρες. Όταν ο πατέρας του μικρού Πομάκου ζήτησε κάποια στιγμή εξηγήσεις, τότε οι γονείς των διδύμων του επιτέθηκαν και άρχισαν να τον χτυπάνε. Στο σημείο του καβγά έσπευσε ο θεός του Πομάκου ο οποίος μαζί με τον πατέρα του παιδιού, **μαχαίρώθηκαν** από τον μουσουλμάνο. Ευτυχώς τα τραύματα δεν στάθηκαν σοβαρά και οι δύο άντρες πομακικής καταγωγής νοσηλεύθηκαν εκτός κινδύνου στο νοσοκομείο Κομοτηνής.

Το τζαμί του Κικιδίου

Το περιστατικό αυτό δεν είναι τυχαίο. Η **ρατσιστική συμπεριφορά των τουρκοφρόνων του Κικιδίου εναντίον των Πομάκων** που κατεβαίνουν από τα χωριά τους είναι συνεχής. Όπως δήλωσε στη *Ζαγάλιστα*, ο Χ.Κ., 30 χρονών που είχε μείνει για λίγα χρόνια στον οικισμό, αν κάποιοι Πομάκοι προχωρούν στο δρόμο και μιλούν πομακικά, τότε οι τουρκόφωνες τους βρίζουν μπροστά τους «**κοίτα τους κ...λο Πομάκους ήρθαν εδώ για να μιλάνε Πομακικά**». Για το λόγο αυτό οι Πομάκοι μιλάνε τα Πομακικά μέσα στο σπίτι, ενώ, έξω στο δρόμο, στο καφενείο και στο τζαμί, **από φόβο, μιλάνε μόνο τουρκικά**. Ακόμα και τα φθηνά ρούχα που φοράνε οι Πομάκοι γίνονται αντικείμενο σχολιασμού από τους τουρκόφωνες: οι Πομάκοι αποκαλούνται **βρωμοχωριάτες** και κοροϊδεύονται συνέχεια. Στο Κικίδιο έχουν εγκατασταθεί Πομάκοι από πολλά χωριά της ορεινής Ροδόπης (**Άνω Βυρσίνη, Άρδεια, Εσοχή** κλπ)

Εμείς, εκείνο που έχουμε να παρατηρήσουμε είναι το εξής: Οι Πομάκοι του ν. Ροδόπης πρέπει να σταματήσουν να φοβούνται να δηλώνουν την Πομακική τους ταυτότητα. Ζούμε σε δημοκρατία και όχι σε φασιστικό καθεστώς. Κάθε φορά που κάποιος τουρκόφωνος θα αναφέρεται υποτιμητικά και προσβλητικά στους Πομάκους, τότε πρέπει να παίρνει περήφανες απαντήσεις και να μην φερόμαστε σαν τουρκοπροσκυνημένοι.

Είναι γνωστό ότι οι τουρκόφωνες εξοργίζονται και χάνουν την ψυχραιμία τους όταν ακούνε έναν Πομάκο να δηλώνει υπερήφανος για την καταγωγή του. Μέχρι σήμερα οι Πομάκοι φοβούνταν. Αλλά φτάνει πια. Όχι άλλος φόβος.

Για αυτό αδέρφια ψηλά το κεφάλι! Να μιλάμε τα Πομακικά μας δημόσια στο δρόμο, στην **αγορά**, στο **τζαμί**, στο **σχολείο**, στα **μεβλίτια**, στα **πανηγύρια**! Να είμαστε περήφανοι για την ιστορία μας! Σε όποιον ρατσιστή Τούρκο (ή εκτουρκισμένο γενίτσαρο Πομάκο) μας προκαλέσει, εμείς να του απαντάμε χωρίς φόβο: **Είμαστε περήφανοι που είμαστε Πομάκοι!!**

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Η **Ζαγάλισα** εδώ και πολλούς μήνες έχει ξεκινήσει μία μεγάλη επιτόπια (και βιβλιογραφική) έρευνα, τα αποτελέσματα της οποίας (ένα τμήμα μόνο) παρουσιάζονται σε αυτό το φύλλο και οι αναγνώστες μας, θα μάθουν αλήθειες που θα αλλάξουν την εικόνα που είχαν για τα πράγματα και για άλλη μια φορά θα αποδειχθεί το πόσο εύκολα οι Τούρκοι, χρησιμοποιούν το ψέμα για να πετύχουν τους στόχους τους. Η αλήθεια όμως δεν κρύβεται και για να χρησιμοποιήσουμε μια δική τους παροιμία «Ο ήλιος δεν κρύβεται με την λάσπη»!

MARTYΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Όταν οι χριστιανοί ανατοlikοthρακιώτες πρόσφυγες πρωτοήρθαν (1922) στο *Σαρίγιερ* (σήμερα *Χρυσανγή*), οι Τούρκοι του χωριού δεν είχαν φύγει ακόμα. Έφευγαν σταδιακά κατά ομάδες και χρειάστηκε ένας περίπου χρόνος για να φύγει και η τελευταία οικογένεια. Στο διάστημα αυτό συγκατοίκησαν χριστιανοί πρόσφυγες και ντόπιοι μουσουλμάνοι. Μάλιστα, αναπτύχθηκαν και κάποιες φιλίες παρά τις εντάσεις της εποχής. Από τους ντόπιους μουσουλμάνους κατοίκους του χωριού έμαθαν οι Έλληνες ότι, ο **Κεμάλ είχε γεννηθεί στο χωριό αυτό** και μέχρι περίπου οκτώ χρονών είχε μεγαλώσει εκεί. Μάλιστα, λίγα χρόνια πριν την ανταλλαγή των πληθυσμών, στην Χρυσανγή, ζούσε και η **γριά μαμή που τον είχε ξεγεννήσει** (η Φατμέ Χανούμ), η οποία πρέπει να πέθανε γύρω στο 1911.

Η Χρυσανγή. Το αληθινό χωριό του Κεμάλ.

ο τουρκικός εθνικισμός δεν είχε προλάβει να δημιουργήσει το **μύθο ότι ο Κεμάλ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη** και έτσι ήταν πολύ φυσικό να γνωρίζουν όλοι και να λένε την αλήθεια.

Στο σπίτι στο Σαρίγιερ, όπου γεννήθηκε ο Κεμάλ, εγκαταστάθηκε η οικογένεια του πρόσφυγα από την ανατολική Θράκη *Ανδρέα Στάθη*, ο οποίος αργότερα έγινε και πρόεδρος του χωριού Χρυσανγή. Μάλιστα, οι συγχωριανοί του αστειεύοντο επειδή εγκαταστάθηκε στο σπίτι που γεννήθηκε ο Κεμάλ, τον φώναζαν με το παρατσούκλι «Κεμάλ»! Ο Α. Στάθης πέθανε το 1979 στην Χρυσανγή.

Το σπίτι του Κεμάλ ήταν χτισμένο από πέτρες και πλιθιά και ήταν διώροφο. Στον επάνω όροφο είχε δύο δωμάτια και κάτω το χαγιάτι. Είχε και αυλή. Βρισκόταν στην άκρη του χωριού μακριά από το τζαμί και δεν ανήκε στην κατηγορία των πλούσιων, αλλά των **φτωχών σπιτιών**. Ήταν χτισμένο κολλητά με άλλα δύο σπίτια.

Υπολείμματα του τζαμιού της παλιάς Χρυσανγής (Σαρίγιερ)

κοντά στον Λαγκαδά).

Η αλήθεια αυτή **αποσιωπήθηκε** από τον καλπάζοντα τουρκικό εθνικισμό ο οποίος επιθυμούσε να παρουσιάσει τον Κεμάλ **γεννημένο στην μεγάλη πόλη της Θεσσαλονίκης**, η οποία άκμαζε και έλαμπε στα Βαλκάνια την εποχή εκείνη, και όχι σε ένα άγνωστο φτωχό χωριουδάκι έξω από τον Λαγκαδά.

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ MARTYΡΙΕΣ

Τούρκοι πρόσφυγες που έφυγαν με την Ανταλλαγή των Πληθυσμών από το παλιό Σαρίγιερ γνώριζαν την αλήθεια και παρά τα ψέματα του τουρκικού εθνικισμού, ερχόντουσαν πριν το 1981, ατομικά κυρίως, για **προσκύνημα στον αληθινό τόπο γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ**. Υπήρχε μάλιστα ένας ντόπιος αγελαδάρης ο *Κωνσταντίνος Γιαμουτζής*, ο οποίος γνώριζε πολύ καλά την αληθινή ιστορία και αυτός συνόδευε τους επισκέπτες από την Τουρκία στο Σαρίγιερ και τους έδειχνε τα ερείπια του σπιτιού.

Ο σημερινός ιδιοκτήτης του οικοπέδου, όπου υπήρχε το σπίτι του Κεμάλ (Αύγουστος 2009)

Κάτοικοι της Χρυσανγής υποδεικνύουν το μέρος όπου πραγματικά γεννήθηκε ο Κεμάλ (έχουν απομείνει μόνο θεμέλια)

Αργότερα άρχισαν να έρχονται και με λεωφορεία από την Τουρκία. Το

Στους λόφους αυτούς έβασκε πρόβατα και αγελάδες ο μικρός Κεμάλ.

τελευταίο ήρθε το καλοκαίρι του 2007. Πολλοί **επισκέπτες Τούρκοι** γνωρίζουν πολύ καλά την αλήθεια και την επιβεβαιώνουν, ότι δηλαδή **ο Κεμάλ δεν γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη αλλά στο χωριό αυτό**. Μάλιστα, ένας Τούρκος από τη Σμύρνη, προσκύνησε, φίλησε το χώμα και πήρε πέτρες από τα θεμέλια του σπιτιού του Κεμάλ για ενθύμιο. Όταν τον ρώτησαν εάν θα πάει και στο σπίτι της Θεσσαλονίκης, είπε **«Αυτό είναι ψέμα. Ντροπή που άλλαξαν τον τόπο γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ. Προσβάλλουν την μνήμη του. Δεν θα επισκεφτώ το ψευτο-σπίτι της Θεσσαλονίκης»**

Η ... ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

Φαίνεται ότι και κάποιοι Τούρκοι αξιωματούχοι γνωρίζουν την αλήθεια, αλλά δεν τολμούν να την αποκαλύψουν. Το έτος 1981, με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Μουσταφά Κεμάλ, επισκέφθηκε την Χρυσανγή (το κτίριο της τότε κοινότητας) ο **Τούρκος πρόξενος Θεσσαλονίκης** μαζί με τον γραμματέα του (σχετικό ρεπορτάζ στην εφημ. Θεσσαλονίκης *ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ*, 10 Μαΐου 1981) συνοδευόμενοι και από Τουρκικό τηλεοπτικό συνεργείο. Ο ίδιος ήξερε την αλήθεια και γι αυτό παρακάλεσε τους κατοίκους να του υποδείξουν το ακριβές σημείο γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ. Στάθηκε με σεβασμό και τράβηξε πολλές φωτογραφίες. Σε κάποια στιγμή αποκάλυψε στους Έλληνες συνοδούς του: **«γνωρίζω ότι αυτή είναι η αλήθεια, αλλά είναι δύσκολο να το παραδεχθούμε επίσημα και καταλαβαίνετε το λόγο...»**. Ο ίδιος προθυμοποιήθηκε να χρηματοδοτήσει τη ανέγερση μουσείου, το οποίο θα βοηθούσε και την ανάπτυξη του χωριού...

Το 1981 πάλι, με αφορμή τους ...εορτασμούς για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Κεμάλ, οι βουλευτές *Νικήτας Βενιζέλος* και *Κ. Μπαντουβάς*, με ερώτησή τους στο Ελληνικό Υπουργείο των Εξωτερικών, **αμφισβήτησαν επισήμως τη θεωρία ότι το σπίτι δίπλα στο Τουρκικό Προξενείο Θεσσαλονίκης είναι αυτό στο οποίο γεννήθηκε ο Κεμάλ**, επικαλούμενοι μάλιστα και αυτοί την μαρτυρία της ίδιας της αδελφής του της *Μακμπούλε*, όπως διασώθηκε σε τουρκικές βιβλιογραφικές πηγές (*Aydemir* κλπ)

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ

Αλλά, ακόμα και αν ο Κεμάλ είχε γεννηθεί στη Θεσσαλονίκη, τότε σύμφωνα με μαρτυρία που διασώθηκε από την ίδια την αδερφή του, την *Μακμπούλε* «ο Κεμάλ δεν γεννήθηκε σε αυτό το σπίτι, αλλά σε ένα άλλο, σε κοντινή γειτονιά» (βλ. *Μουσταφά Κεμάλ*, Χ. Χριστοδούλου, Θεσσαλονίκη 2007, σ. 28). Ακόμα και σε αυτή την περίπτωση το **μουσείο έχει στηθεί σε ΛΑΘΟΣ σπίτι**.

Γιατί, λοιπόν, το Ελληνικό κράτος δέχθηκε ως πόλη γέννησης του Κεμάλ την Θεσσαλονίκη και πιο συγκεκριμένα το μαϊμού σπίτι της οδού Αγ. Δημητρίου, δίπλα στο Τουρκικό προξενείο;

Η

απάντηση βρίσκεται στο **φανφαρόνικο κλίμα της Ελληνοτουρκικής προσέγγισης** που επικρατούσε την δεκαετία του 1930, όπου πολλές υπερβολές και **χειρονομίες φιλίας** ανταλλάσσονταν μεταξύ των Ελληνικών (κυρίως) και Τουρκικών κυβερνήσεων. Ο τουρκικός εθνικισμός-με την ανοχή του ιδίου του Κεμάλ-είχε ήδη **ανακηρύξει ως πόλη γέννησής του τη Θεσσαλονίκη** και δεν θα ήταν ευγενικό εκ μέρους της Ελλάδας να απομυθοποιήσει τον μύθο. Δεν θα είχε άλλωστε καμία σημασία για τα δεδομένα της εποχής εκείνης.

Το 1934 η Ελληνική κυβέρνηση ανάρτησε έξω από το σπίτι-μαϊμού, μία πινακίδα όπου αναφερόταν ότι **«εδώ γεννήθηκε ο Μουσταφά Κεμάλ»**. Και σαν να μην έφτανε αυτό, το 1937 η κυβέρνηση του *Ιωάννη Μεταξά*, σε μία συμβολική κίνηση προς την ...φύλη Τουρκία, έδωσε εντολή στο δήμο Θεσσαλονίκης να **αγοράσει** το μαϊμού-σπίτι από τον Έλληνα οικογένεια (Σεραφειμίδου, έμποροι υποδημάτων), που το κατοικούσε. Όταν η οικογένεια **αρνήθηκε** να το πουλήσει προφανώς από εθνική ενσυναίσθηση, τότε το κράτος προχώρησε στην **υποχρεωτική απαλλοτρίωσή του**... Μετά, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης *Κ. Μερκουρίου*, ενημέρωσε επίσημα με επιστολή του την κυβέρνηση του *Ισμέτ Ινονού*, ότι χαρίζει το σπίτι στο Τουρκικό κράτος.

(συνεχ. σ. 4)

Το ... ρος σπίτι του Κεμάλ, ή καλύτερα της ...Μπάρμπι!

Επιγραφή που τοποθέτησε ...ευγενικός το ελληνικό κράτος

Ο Κεμάλ και η μητέρα του Ζουμπεϊντέ γνώριζαν την αλήθεια, αλλά έκαναν την ...πάπια! Άραγε, θα μπορούσαν να πουν, ότι δεν γεννήθηκε σε αυτό το σπίτι, αλλά σε ένα χωριατόσπιτο στην περιοχή του Λαγκαδά; Και τι θα μπορούσε να γίνει; Να τους χαρίσουν ένα γκρεμισμένο χωριατόσπιτο βουτηγμένο στις λάσπες σε ένα άγνωστο χωριό; Αυτό δεν θα ταίριαζε στην εικόνα και στην ιστορία του μεγάλου ηγέτη της σύγχρονης Τουρκίας.

Προφανώς και η Ελληνική κυβέρνηση γνώριζε την αλήθεια, αλλά θέλησε με αυτή την κίνηση να *κολακεύσει* τον ίδιο τον Κεμάλ.

Η επίσημη αναγνώριση του σπιτιού από την ίδια την Ελληνική κυβέρνηση, θα έκλεινε οριστικά το ζήτημα. Όμως πέρα από την επίσημη ιστορία που γράφεται και επιβάλλεται από πολιτικές σκοπιμότητες υπάρχει και η αλήθεια του λαού, η μνήμη του οποίου δεν αλλοιώνεται από τέτοιες σκοπιμότητες. Αυτή καταγράφουμε, όπως διασώθηκε αρχικά από τους μουσουλμάνους κατοίκους του χωριού Σαρίγερ και στη συνέχεια μεταδόθηκε στους χριστιανούς πρόσφυγες. Η αλήθεια στην λαϊκή μνήμη *επιβιώνει* μέχρι σήμερα. Η Ζαγάλιστα διαθέτει

άφθονο υλικό από *βιντεοσκοπημένες συνεντεύξεις κατοίκων*, όπου αποδεικνύονται με λεπτομέρειες όλα τα παραπάνω.

Οι Τούρκοι χαρούμενοι για την ανέλιξη Ελληνική δωρεά, πήραν το *μαϊμού-σπίτι* και στη συνέχεια έφεραν μαϊμού έπιπλα και άλλες απομιμήσεις από το ανάκτορο *Ντολμά Μπαχτσέ* και *Τοπ Καπί* της Κωνσταντινούπολης, ακόμα και ...ρούχα του Κεμάλ και τα εκθέτουν πλέον στο μουσείο δίνοντας την εντύπωση στον σημερινό επισκέπτη του μουσείου, ότι τα μαϊμού έπιπλα και οι φορεσιές χρησιμοποιήθηκαν μέσα σε αυτό το σπίτι, από τον ίδιο τον Κεμάλ. *Το χέρι του Κεμάλ ποτέ δεν ακούμπησε αυτά τα μιμιασμένα έπιπλα...*

Μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης, το σπίτι είχε κατοικηθεί από Ελληνικές οικογένειες για πολλά χρόνια. Έτσι, η όλη υπόθεση θυμίζει

μα λ λ ο ν
θεατρικό σκηνικό σε κωμωδία...στην οποία συνέβαλε και το Ελληνικό κράτος. Όμως, η *ιδεολογική λειτουργία* του βαμμένου με ροζ χρώμα *μαϊμού-σπιτιού* είναι έντονη και εκεί κατευθύνονται συστηματικά πλέον σχολεία και σύλλογοι από την Θράκη, προκειμένου να *βαθαίνουν ακόμη περισσότερο τον συνειδησιακό εκτουρκισμό των Πομάκων*.

Οι Πομάκοι, όταν επισκεπτόμαστε τη Θεσσαλονίκη πρέπει να γνωρίζουμε την αλήθεια. Πρέπει να πίνουμε να τρώμε κουτόχορτο στο *ροζ ψευδόσπιτο*! Είναι προτιμότερη μια βόλτα στο *λούνα παρκ* της Θεσσαλονίκης!

Ψεύτικες πληροφορίες. Το δωμάτιο όπου δήθεν γεννήθηκε ο Κεμάλ.

Η ... τουαλέτα του Κεμάλ.

Το ...δωμάτιο της Ζουμπεϊντέ, μητέρας του Κεμάλ. Όλα τα έπιπλα είναι μαϊμού. Τίποτα δεν είναι αυθεντικό

Μαϊμού διακόσμηση, άγνωστης προέλευσης

Οι ... πντζάμες!

Η επέτειος θανάτου του Μουσταφά Κεμάλ και η παράνομη στάθμευση!

Στην φωτογραφία (10 Νοεμβρίου 2009, ώρα δημάρχου Φιλύρας **Χασάν Κιασήφ** παρκαρισμένο στο δρόμο) στην οδό Ιώνων κοντά στο **Τουρκικό** 71η επέτειο θανάτου του Μουσταφά Κεμάλ, υπό την σκέπη Το ερώτημα προς την τροχαία Ροδόπης είναι: Γιατί δεν σταθμά;

Μήπως η οδός Ιώνων έγινε και αυτή *γκρίζα ζώνη* άνδρας της τροχαίας σε μηχανή και απλά έκανε πως αποφασίζουν...).

Θα κάνουμε κάποια μέρα και εμείς για μία τουλάχιστον ώρα στο ίδιο και πόσο *επιλεκτικά* είναι τα

Η παράνομη στάθμευση

10 το πρωί) το υπηρεσιακό αυτοκίνητο του παράνομα (μισό πάνω στο πεζοδρόμιο και μισό **προξενείο**, όπου πήγε ο δήμαρχος για να τιμήσει την της Τουρκικής σημαίας.

δόθηκε κλήση στον δήμαρχο; Υπάρχουν δύο μέτρα και δύο και δεν το ξέρουμε; Και φυσικά πέρασε από εμπρός δεν είδε τίποτα (δεν έχει ο ίδιος ευθύνη, αλλά όσοι το πείραμα. Θα αφήσουμε ένα αυτοκίνητο ακριβώς σημείο για να δούμε εάν *ανακλαστικά της τροχαίας*.

Σύντομα η ΖΑΓΑΛΙΣΑ και στο διαδίκτυο!

ΠΟΛΕΙΣ ΟΠΟΥΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΗ ΖΑΓΑΛΙΣΑ

ΠΟΛΕΙΣ ΟΠΟΥΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΗ ΖΑΓΑΛΙΣΑ

ΝΕΑ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ 1. Κουρουγιάννη Μ. - Μαγολίδου Ε. Ο.Ε., Κωνσταντινουπόλεως 84 2. Αφοί Λασκαρίδη Ο.Ε., Κωνσταντινουπόλεως 195
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ 1. Δοϊτσίδης Παναγιώτης, 25ης Μαΐου 2. Γκουντινούδης Κωνσταντίνος, Β. Αλεξάνδρου 1 3. Μπούρα Μάρθα, Μανδαλίδου 69
ΣΟΥΦΛΙ 1. Γκουντιάκας Αθανάσιος, Πλατεία 25ης Μαρτίου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 1. Χ. Ψύλλας και ΣΙΑ ΟΕ: Α. Δημοκρατίας 332 2. Τερζίδου Ελληνάνα: Α. Δημοκρατίας 363 3. Καραολάνης Νικόλαος: Κύπρου 2
ΚΟΜΟΤΗΝΗ 1. Αδαμίδης Γεώργιος, Πλ. Ειρήνης 24 2. Περίπτερο, οδός Ορφέως (απέναντι από Εθνική Τράπεζα) 3. Χατζόπουλος Αναστάσιος, Πλ. Ειρήνης 42

ΣΑΠΕΣ 1. Καλαϊτζή Θεοδώρα: Παπαδήμα 55
ΙΑΣΜΟΣ 1. Τσέγκα Πελαγία, Ανθυπολοχαγού Επιτρόπου 5
ΞΑΝΘΗ 1. Καρατσουμπάνης Αριστοτέλης, Θερμοπυλών 1 2. Κολιούρης Θεόδωρος, 28ης Οκτωβρίου 109 3. Τιφτίκογλου Δημήτρης, κεντρική πλατεία Ξάνθης (μπροστά από την Εμπορική) 4. Γκόζνταρη Βαλεντίνα, Β. Κωνσταντίνου 80.
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ 1. Σκέντου Ευμορφία, Κεντρική Πλατεία
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1. Μπερμπέλογλου Μαρία, Αγγελάκη 27 2. Γερμαλίδου Αγγελική, Αρχαιολογικού Μουσείου 33
ΑΘΗΝΑ 1. <i>Εναλλακτικές Εκδόσεις</i> , Θεμιστοκλέους 37 2. Εκδόσεις <i>Γόρδιος</i> , Μακεδονίας 17

ΖΑΓΑΛΙΣΑ
Μηνιαία έκδοση
Ιδρυτής/Ιδιοκτήτης: Σωματείο Κέντρο Πομακικών Ερευνών, Εκδότης/Διευθυντής: Μπίμπαση Σεντάτ, Εκτύπωση: ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Α.Ε., Διεύθυνση : Εφημερίδα Ζαγάλιστα, Λοχαγού Ορφανουδάκη και Ηλέκτρας, 691 00 Κομοτηνή, Ηλεκτρονική Διεύθυνση: kepoer@yahoo.gr, Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6988.448.432, Ποσό Ετήσιας Συνδρομής 20€, Αρ. Λογαριασμού Τραπεζής: Τράπεζα Κύπρου: 15755815, Eurobank 0026-0464-32-0100056534, Εθνική 378/365735-37 (Παρακαλούμε ζητάτε ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ από την Τράπεζα την αναγραφή του ονοματεπώνυμού σας ως αιτιολογία κατάθεσης).